

[Knud Lind]

Det, vi hele tiden har kritiseret, er, at i et land med 250.000 arbejdsløse i forvejen siger man: Bare kom ind her og få understøttelse og bistandshjælp osv. Så vender hr. Ole Espersen det om til, at de optager ikke nogen arbejdspladser. Nej, det gør de bestemt ikke. Det er vi fuldstændig enige om. Det gør de ikke under nogen omstændigheder, men de får sugerøret ned i bistandskassen.

Jeg vil gerne nævne et enkelt eksempel fra Dansk Politi den 15. juni 1989, nr. 10, side 305, hvor man giver et ret slående eksempel på familiesammenføring.

Jeg citerer: »Den 7.7.1988 indvandrer en kvinde fra et østland til Danmark, efter at hun i sit hjemland er blevet gift med en dansk mand, som hun flytter sammen med på Sjælland.« Det lyder jo meget godt. »Omkring den 15.8.1988 (det er ikke ret lang tid efter) forlader hun ægtemanden på grund af uoverensstemmelser og flytter straks sammen med en anden dansk mand.

Den 31.10.1988 opnår hun skilsmisse fra den første mand og forsøger at overtale den anden mand til at indgå ægteskab. Det vil han imidlertid ikke, så for at finde sig en ny ægtemand tager hun kontakt til en landsmand, der arrangerer et møde i sin lejlighed med en tredje mand, som han mener er et egnet emne som ægtemand for vores kvinde.

Efter aftale møder vores kvinde den 6.12.1988 op i landsmandens lejlighed medbringende alle sine ejendele for dér for første gang at træffe den tredje mand, med hvem hun så samme dag rejser til en anden del af landet for der at bosætte sig hos ham.

Den 17.12.1988 efter 11 dages bekendtskab bliver hun gift med den tredje mand, men der opstår hurtigt uoverensstemmelser mellem dem, og den 1.3.1989 flytter hun fra den tredje mand og direkte hjem til en fjerde mand.

Sagen står nu således, at hun den 31.3.1989 fik inddraget sin opholdstilladelse, der jo var givet på grundlag af familiesammenføringsreglerne, idet hun var blevet gift med den tredje mand.

Denne inddragelse er påklaget til Justitsministeriet, hvilket betyder, at hun kan opholde sig i landet, til man der har set på sagen.«

Man skriver videre:

»Det skal tilføjes, at hun – efter at have forladt mand nr. 3 – åbent erkender, at hun ikke vil

tilbage til sit hjemland, idet hun mener, hun ikke kan leve nær så godt dér, som hun kan her i Danmark (hvor hun er bistandsmodtager).

Ligeledes skal tilføjes, at hun – efter at have forladt mand nr. 3 – åbent erkender, at hun i hvert fald med hensyn til dette ægteskab kun indgik det for fortsat at blive i Danmark.«

Det var altså Dansk Politi, 15. juni 1989, nr. 10, side 305 og side 306. Et ganske enkelt og eklatant eksempel på, at de, som hr. Ole Espersen åbenbart taler så rørende om her, har en økonomisk hensigt med at komme her, og den hedder bistandshjælp, bistandshjælp og atter bistandshjælp, og det er det, den danske stat og de danske skatteborgere skal betale. Det ved Fremskridtspartiet at der ude i befolkningen er en stigende utilfredshed med. Derfor ønsker vi denne folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Hvis det var den historie, der er baggrunden for lovforslaget, kunne Fremskridtspartiet jo have skrevet det i bemærkningerne.

Men jeg vil gerne spørge hr. Knud Lind: Fra hvilket land var denne ulykkelige kvinde flygtet? Var hun flygtning? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er lige så konkret: Hvor er der uoverensstemmelser mellem det, jeg har sagt her, og de oplysninger fra direktoratet, som indgår i bemærkningerne til lovforslaget? Må jeg få bare ét eksempel på, at der er uoverensstemmelse mellem det, jeg har sagt, og det, direktoratet siger?

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Der er den store uoverensstemmelse, at hr. Ole Espersen fra denne talerstol har negligeret, nedvurderet de bemærkninger, der står i Fremskridtspartiets lovforslag om en folkeafstemning, uagtet disse bemærkninger hovedsagelig – for cirka 85 pct.s vedkommende – alle sammen direkte er hentet fra de besvarelser, som Direktoratet for Udlændinge har givet Finansudvalget på de spørgsmål, som man har stillet. Derfor sker der en nedvurdering fra hr. Ole Espersens side af Direktoratet for Udlændinge.

Så vil jeg gerne sige, at hvis hr. Ole Espersen havde hørt efter, hvad jeg sagde i den sidste del